

మరికొక పెళ్ళాం

కె.వి.వి.శర్మ

మా కిస్ గానికీ మంచి అందమైనమ్మాయిని పెళ్ళి చేసికోవాలనీ—ఆ అందమనేది మా రావూ, స్వామీల భార్యలను మించేట్టుండాలనీ, వాడియట్టే శ్యం.

మేమంతా దూం మేట్టుమయిదుగురం. వారిలో మూర్తికీ, నాకూ కిస్ గానికీని—పెళ్ళి కానినీ. అయినప్పటికీ మేమంతా ఉమ్మడిగానే కాలేజీ జీవితం గడిపేస్తున్నాము.

అసలు మాలో పెళ్ళి గొడవ తల పెట్టింది వాడే. పెళ్ళి చూపులకని వాళ్ల మావ వ్రాయటమే తడువుగా కాలేజీ పురి రోజులు శలవు బెట్టి మరీ పోయేవాడు. ఆవిధముగా యీ సంవత్సరమున్నరలో ఏ ఇరవైసార్లు వెళ్ళుంటాడు. అంటే—అంత మంది పిల్లలను చూచాడన్నమాట.

వెధవాయ్! వెళ్ళి రావటమూ, ఏదో వంకలు పెట్టడమూ, వాడికి పరిపాటైపోయింది. మామకు జేరడంతోనే.

“అబ్బే! నల్లగా—గునపాములా వుందిరా పిల్లకి?” అనె సా...

“ఈతడవ చూచినమ్మాయి—నాకు అందో చ్చేట్టే లేదురా.” అనిగాని అనేశేవాడు తేల్చిగా. ఇంకోప్పుడు.

“నిన్న చూచినమ్మాయి—పోలములోని పోలిగాని (గడ్డి బొమ్మ)లా మరీ సన్నగావుందిరా అనిగాని, “ఒరేయ్! ఇంతకు ముందెప్పుడూ చూచి యెరగని పరమ భౌజ్జాలావుందిరా—ఏలా చేసికో నూ?” అనిగాని అంటూండేవాడు.

“అందమైన పిల్లే అయినప్పటికీ, గుణాలెటు వంటివో స్వయంగా తెలిసికొని మరీ చేసికో

వాలిరా!” అన్నాడోనాడు, బహుతీర్కగా. మా రావుకు మండి.

“అసలు నీవింకోటిచేస్తే బావుంటుంది—పెళ్ళి చూపులుకెళ్లెసి, ఓరో బొమ్మాయితో గడిపేస్తే నాణ్యముకూడ తెలుస్తుంది గదరా.” అన్నాడు. మేమంతా ఒక్క శృతిలో పడ్డాము. వాడు ఉడుక్కు చచ్చాడు.

వాడిపెళ్ళి బహు తమాషాగా కనబడినా, వాడి మామకు మరీ విసిగెత్తించింది. అది మావాడూ పసిగట్టి, ప్లాటుమా ర్చేకాడు.

తాను వెళ్లటానికి బదులు—పిల్లల ఫోటోలను పంపించమని వాళ్ల మావకు వ్రాశాడు. ఇది కొంతవరకు బావుందంటే—బావుందనుకున్నా మందరమూను.

ఈవిధముగా కూడ, మూడుఫోటోలు రావడమూ, వాటిని తిరిగి పంపించేయటమూ జరిగింది. మాకు కనబడని లోపాలనేవో వర్ణించి చెప్పేవాడు. అటువంటివాడు, చివరికోనాడు, నాలుగో ఫోటోను చూపెట్టి—తనకన్నివిధాల తగినదీ అమ్మాయేననీ; పేరు సరోజినీ, అనీ చెప్పి, పొంగిపోవటమే గాకుండా, ‘సరూ’—అని ముద్దు పేరుకూడా పెట్టుకున్నాడాప్యాయంగా. మేమంతా అశ్చర్యపడి వైకెత్తేకాము—వాణ్ణి.

నిజానికొమ్మాయి తగిన కను, ముక్కు, తీరు కలిగియుంట మేగాకుండా—చూడటాని కప్పరసను మించేట్టే కనిపించింది. చివరికేలాగో—వాడే పంతము పండించుకున్నాడనుకున్నాము. కాని, “యీ సందిగ్ధపు వెధవతో—ఏలా వేగుతుందోరా! పాపం!” అని వాళ్లంతా—అ అమ్మాయిపట్ల సానుభూతి చూప మొదలెట్టారు.

ఇహను మావాడికి పట్ట పగ్గాలు లేవు. ఆ రోజునమమ్మల్నందరినీ. ఏనాలుగుసార్లు ఫోటోలుకు తీసికొ వెళ్ళుంటాడు. అంతేగాకుండా,

“పిల్ల అంగీకరించబడినది. వెంటనే నిశ్చయంచుకో,”

—క్రిమ్— అని వాళ్ల మావకు తంతి యిచ్చాడు.

వాణ్ణి మేము Kiss (కీస్) అని ఏడిపించటానికి గల కారణం—పేరు కృష్ణ అయినప్పటికీ—వాడు క్రిమ్ అని పిలుచుకోవాలని, తనాతనా లాడమే.

సరే! ఏలానైతే నేమి; మూడవ నాటికల్లా జవాబు రానేవచ్చింది—పెళ్లి నిశ్చయపడినట్లూ— అగ్నానికింకా పదిరోజులు గడువున్నట్లూను.

ఇహను మావాడు అగ్నాని కదురుమాడని రోజంటూ లేదు. రోజూ తారీఖు లెక్కపెట్టేవాడు. కాబోయే పెళ్లాంమీద కమ్మని కలలుకంటూ న్నానని చెప్తూ సంతోషించే వాడు.

మా అందరి Selection మీద తనకు మంచి మంచి నూట్లు కుట్టించుకోవడమే గాకుండా—అందరికీ ఆకణీర్నయముగా వుండే. వూదా చీరనొకదానిని కొనేశాడు వాళ్ల విడకని.

ఏమైతేనేమి, అగ్నానికింకొరోజు ముందుగా, మేమంతా బయలుదేరిపోయాము. మా పెళ్లి కొడుకు Kiss (ముద్దు) గాడి తరపున—మానలుగురికీ ఒక ప్రత్యేక రూము నిచ్చారా మేడలో. అది మాకంతో అనుకూలముగా వుంది.

సాకర్యాల విషయ మడగటానికి మానుద్దుగా దెప్పడూ, మారూములోకి వస్తూ, తనకింకా పెళ్లాన్ని చూడడాని కెటువంటి అవకాశమూ చిక్కలేదని చెప్తూండేవాడు.

ఎక్కడ చూచినా వాడే. తనో సుందరాంగికి భర్త నవుతూన్నాను కదా—అన్న సంతోషముతో, మాకిన్ గాడా మేడలో తెగతిరిగేవాడు.

మధ్యాహ్నము 2 గంటలకు అగ్నము. పెండ్లి పీటమీద మావాడు కూర్చోని పెళ్లి కూతురు 'సరూ' కోసము తెగ ఆతురత పడుతూన్నాను. నిజానికి మాకూ ఆలానేవుంది.

నిండు ముసుగుతో మావాడి 'సరూ'ను వాడికి ప్రక్కగా కూర్చోబెట్టింది, అత్తగారు. అప్పటికి ఒక అవయవమూ పైకి కన్పించరానంతలుదిగా సరిపెడుతుం దావిడ ప్రక్కనుండి "దిష్టి తగులుతూందనో లేక యీ ఎండకు కందిపోతుందనో—వూర్తిగా ముసుగేసుంటారని మేమొకరి నొకరు చూచుకున్నాము.

మావాడు చూచాడు—చూచాడు; విసిగెత్తి ఒక్కసారి ముసుగు క్రిందికిలాగేళాడు. ఉన్నవాళ్లంతా ఆశ్చర్యపోయారు. మావాళ్లందరూ పొట్టచేతులతో పట్టుకొని ఒక్కొక్కడూ బయటికి జారారు.

నేను ధైర్యముతో, "చంద్రబింబ—వదనా" అన్న రికార్డును వేసి కమ్మగా వింటూన్నా. మావాడి కప్పజే ముచ్చెనుటలూ పోళాయి—కాని వాడి ముఖముమీద కోతులు చమ్మచక్క లాడుకుంటూన్నాయి.

పాపమామ్మాయి బిక్క చచ్చిపోవటమే గాకుండా, కళ్లమ్మట నీరు గ్రుమ్మరించటము స్పష్టముగా చూచాను నేను. మావాడేమనుకున్నాడో, ఏమో—ఇట్టే మంగళనూత్రధారణ కానిచ్చేశాడు.

అంతమంది పిల్లల నీవంక బెట్టినందుకు మా మొద్దు (ముద్దు) గాడికి తగినశాస్తి అయిందిరా అనుకున్నాము. తప్పేవరిదీ?

దెలాగునైనా, "పాపమామ్మాయి ఫోటోకోసం, ఎన్ని లెట్లుపయోగించారో!"—అన్న సందేహమిప్పటికీ, నన్ను విడిచిపోలేదు సుమాండి.

మరి శలవ్.

కథాంజలి
అన్ని హిగ్గిన్ బాధమ్ము బుక్ స్టాల్సు
లోను దొరకును. వెం. 0-2-0